

4 mei

Onderzoek naar de samenstelling van een gemeenschappelijk Europees tarief, gevolgd door enkele suggesties omtrent de procedure, die bij deze opbouw gevolgd zou moeten worden.

De gemiddelden van de nationale tarieven gerangschikt per SITC-post zijn in bijgaande lijst genoteerd. Die gemiddelden, die "ongeveer gelijk" waren, zijn in de kolom links genoteerd. Als "ongeveer gelijk" werden beschouwd rechten waarvan het hoogste en het laagste maximum 9% verschillen; (waar dus de onderlinge verschillen meestal 3 à 4% zullen zijn).

Die gemiddelden, waarvan men kan verwachten, dat zij aanwijzingen bevatten omtrent te verwachten moeilijkheden, zijn rechts genoteerd. Dit geldt dus voor posten, waarvan één recht minimaal 10% met een ander verschilt. Het is mogelijk, dat een dergelijke groep dus een uitzonderlijk laag of hoogrecht bevat; b.v. reeksen als: 0 - 25 - 26 - 23 of 3 - 5 - 8 - 30.

Per SITC item is daarna genoteerd of het algemene patroon gunstig is; "uitschieters" zijn omcirkeld. Het komt zeer veel voor, dat men aan de tariefnummers merkt, dat er a.h.w. twee kampen zijn; ook dit is genoteerd.

Voorbeeld:

Benelux 3%, Frankr. 21%, Dld. 6%, Italië 23%
Benelux en Duitsland staan hier tegenover Fr. en It.

Aan de hand van het aldus geclassificeerde materiaal is een overzicht gemaakt voor grote sectoren (de 9 sectoren van de SITC, waar nodig onderverdeeld).

Dit ziet er als volgt uit:

Landbouw (SITC 0 en item 111 en 112) (blz. 1 t/m/4)

Overeenstemming is wellicht mogelijk bij de posten

013	vleesconserven
022	gecondenseerde melk
024	kaas
032	vis en visconserven
051	vruchten (vers)
052	gedroogde vruchten
055	gecondenseerde groenten
111	alcoholische dranken.

In al deze gevallen echter moet één van de partners een hoog recht drastisch verlagen; dus het staat vast, dat hier de overeenstemming niet gemakkelijk bereikt zal worden.

In alle andere gevallen is overeenstemming zonder meer niet te verwachten. Duidelijk is een scheiding tussen twee kampen zichtbaar. De rechten van Frankrijk en Italië, die onderling overeenkomen, zijn zeer veel (meer dan 10%) hoger dan die van de Benelux en Duitsland.

In enkele sectoren zijn grote moeilijkheden te verwachten: de graansector 041 - 045; de meelsector 046 - 048. De meelsector zal ongetwijfeld onder de escapeclauses vallen; de graansector zeer waarschijnlijk.

Uit de uitzonderlijk hoge rechten op suiker 061, koffie 071,

cacao 072, chocolade 073, thee 074, specerijen 075, valt op te maken, dat er fiscale rechten in het spel zijn.

Bij alle andere sectoren liggen de rechten zo uit elkaar, dat overeenstemming voorlopig illusoir geacht moet worden.

De landbouwsector bevat zoveel belangentegenstellingen, dat overeenkomsten op dit terrein uiterst moeilijk te bereiken zullen zijn.

Grondstoffen.

Overeenstemming is mogelijk bij de volgende producten:

huiden	211
bont	212
ruwe wol	262
textielafval	266
nat. mest, ruwe fosphaat	27101 en 03
vele minerale grondstoffen	272
vele ertsen	281, 282, 283
vele plantaardige en dierl.grondstoffen	292

Wellicht is overeenstemming mogelijk bij:

katoen	263	) Italië heeft een fiscaal recht.
jute	264	
plantaardige vezels	265	
zijde		
kunstwol	262-06	

In deze sector zijn enige Landbouwproducten opgenomen: ex 292, 412, 413; hiervoor geldt wat reeds onder Landbouw is vermeld.

Moeilijkheden kan men verwachten bij:

- synthetische rubber, reclaimed rubber,
- hout en houtproducten
- kurk
- houtslijp en cellulose
- natrium nitraat kunstmest
- kaliumzouten (kunstmest)
- zout
- bouwstenen
- bauxiet
- wassen

Enkele sectoren zijn niet beoordeeld: kolen (K.S.G.) minerale oliën (fiscaal?).

Hoewel de lijst van producten, waarvoor geen moeilijkheden zijn, niet groot is, zijn de niveauverschillen niet zo opvallend als bij de landbouw. Er is hier in enkele gevallen sprake van een tegenstelling tussen Benelux + Duitsland tegenover Frankrijk + Italië. Veelal neemt of Frankrijk of Italië een uitzonderingspositie in.

Chemicaliën (511 - 599; blz. 10 en 11)

De rechten liggen in verschillende niveau's, behalve voor enkele producten:

- 521-01 teer
- 512-03 glycerine
- 599-02 insecticiden.

Afgaande hierop zou men verwachten, dat het moeilijk zou zijn,

omtrent de chemische sector tot een gemeenschappelijk tarief te komen. Dit laatste is echter niet juist. Bij een nader analyse blijft, dat alle rechten van de Benelux in deze sector zeer laag zijn. De rechten van Frankrijk en Italië liggen op ongeveer hetzelfde niveau. Duitsland ligt iets lager. Indien de Nederlandse plannen tot herziening van de rechten doorgang vinden, dan is het zeer wel mogelijk, een groot gedeelte van de chemische sector in een gemeenschappelijk tarief onder te brengen.

Halffabrikaten en eindproducten van hout, leer, rubber en papier

Het verschil in niveau tussen de halffabrikaten en de eindproducten is niet groot. Hierbij worde opgemerkt, dat gecompliceerde eindproducten in deze sector niet zijn opgenomen; schoenen, meubelen e.d. vallen niet in deze sector.

Opvallend is, dat het niveauverschil in de papiersector het kleinst is. Doch voor alle artikelen, behalve druk- en schrijfpapier, pakpapier en artikelen van eboniet, liggen de niveau's meer dan 10% uit elkaar.

Een nadere analyse bewijst, dat niet alleen de Benelux lage rechten heeft. Ook Duitsland en Frankrijk hebben in vele sectoren lage rechten. Het valt op, dat Italië, in tegenstelling tot de rest, een hoog recht heeft in de volgende sectoren:

houtproducten (triplex, fineer)	631
" " (kisten)	632
kurkproducten	633
gedeelte papiersector	641
papier eindproducten	642

Een enkele keer neemt Frankrijk of Duitsland een dergelijke uitzonderingspositie in.

De algemene indruk is: overeenstemming kan misschien bereikt worden, indien Italië bereid is, de hoge rechten los te laten. Ook dan zullen nog zeer veel posten afzonderlijk besproken moeten worden.

Mede in verband met de hoge rechten van Italië kunnen in deze sector toepassingen van de escapeclauses verwacht worden, en wel in het bijzonder bij hout, leder, kurk en papier.

Textielgarens.

De gemiddelden van de wollen garens wijzen er op, dat hier overeenstemming bereikt kan worden. Bij alle andere garens is dit niet het geval. De algemene tendenz is:

Benelux: laag (gem. 4-6%, Fr. en Dld. gem. ± 15%, Italië ± 25%.

Een analyse van de handel zal uitwijzen in hoeverre hier toepassing van de escapeclauses verwacht kan worden; het hoge Italiaanse niveau en enkele hoge Franse rechten maken dit waarschijnlijk.

Textieleindproducten.

Een groot aantal belangrijke posten in deze sector is belast met rechten van ongeveer hetzelfde niveau. Van de posten, waarbij het verschil tussen het hoogste en het laagste recht minder dan 10% bedraagt, noemen we:

652	katoenen weefsels
653-01	zijden "
-02	wollen "
654-02)	
-03)	linten
-04)	
655-02)	
-03	)hoedenstompen
-05	elastische weefsels
656-03	dekens en reisdekens
-04	bedlinnen
-05	gordijnen
657-02	tapijten, niet van wol
-03	matten.

Het is opvallend, dat er bij deze producten weinig posten zijn, die uitzonderlijk hoog of laag belast zijn. Alleen bij de katoenen weefsels heeft de Benelux uitzonderlijk lage rechten. Dit komt echter omdat een paar concessies tegenover Zwitserland op minder belangrijke artikelen in deze berekening hun invloed doen gelden. Het gewogen gemiddelde ligt ongetwijfeld hoger.

Indien men nagaat hoe de situatie is bij de producten waar wel belangrijke verschillen signaleerd worden, dan blijkt, dat er sprake is van 3 niveau's: Benelux 15-18%, Frankrijk + ... Duitsland 20%, Italië 30-35%. De hoge Italiaanse rechten hangen ongetwijfeld samen met de hoge Italiaanse rechten op garens en grondstoffen. Het valt te verwachten dat de escape-clauses toegepast zullen moeten worden voor de volgende producten:

linnen-, jute- en rayonweefsels,
tricotage
vilt
touw
zakken
tapijten van wol
linoleum.

Hierin zijn de wollen tapijten (Fr. 60%) en linoleum (It. 40%) zeker de moeilijkste gevallen.

Het is opvallend dat de moeilijkheden in de eindproductensector gelijk zijn aan de moeilijkheden in de garen- en vezelsector. Indien dus Italië ertoe gebracht kan worden het recht op enkele grondstoffen te verminderen of af te schaffen, dan worden de overige hoge rechten, die hiervan afhangen, eveneens gecorrigeerd. Indien dus de grondstoffen en de garens in discussie worden gebracht, dan is de kans zeer groot dat er voor de eindproducten zeer spoedig overeenstemming bereikt kan worden. In verband hiermede verdient het aanbeveling deze sector als testcase te beschouwen.

Bouwmaterialen, glas en keramiek.

In deze drie sectoren heeft Italië vrij hoge beschermende rechten. De niveau's liggen sterk uit elkaar. De Benelux heeft over de gehele linie lage rechten voor vlakglas.

Gezien de hoge Italiaanse rechten valt te verwachten, dat in deze sectoren toepassing van de escape-clause gevraagd zal worden.

In de goud- en zilversector zal overeenstemming omtrent de rechten gemakkelijk te bereiken zijn; welke moeilijkheden op fiscaal terrein in deze sector bestaan zal nog onderzocht moeten worden.

Metalen halffabrikaten en eindproducten.

Ijzer en staal (no. 681)

Voor de posten die niet onder het Plan Schuman vallen zal overeenstemming niet gemakkelijk te bereiken zijn.

Non-ferro metalen (no. 682 - 689)

Overeenstemming is mogelijk bij ruw koper, ruw nikkel en ruw tin. Voor de andere ruwe metalen is dit niet mogelijk. De niveau's van de vier tarieven vertonen grote verschillen. Moeilijkheden zijn te verwachten bij aluminium, lood en zink.

Eenvoudige werken van ijzer en non-ferro metalen (no. 699)

Hetzelfde beeld als bij de non-ferro sector. De rechten van de Benelux en Duitsland liggen niet zo ver uit elkaar. Toepassing van de escape-clause wordt verwacht bij huishoudelijke artikelen van aluminium.

Machines (no. 711 - 716)

De niveau's van de rechten op machines zijn in het algemeen als volgt: Benelux 6 - 10%, Duitsland 10 - 15%, Frankrijk 15 - 20%, Italië 25 - 35%.

Het is voornamelijk een raadsel hoe deze niveau's tot elkaar gebracht moeten worden. Een analyse van de invoer kan hieromtrent nadere gegevens verschaffen. Wel kan reeds van tevoren worden opgemerkt, dat het recht in deze sector een andere rol speelt dan bij grondstoffen en consumptie-artikelen. Bij de aanschaf van machines wordt er betrekkelijk weinig rekening mee gehouden, wat de hoogte van het recht is. Het Beneluxrecht van 6% op machines, die hier te lande niet gemaakt worden, heeft een zuiver fiscaal karakter. Dit geldt, zij in mindere mate, ook voor de rechten van de andere landen. Bovendien dient men er rekening mede te houden, dat de invloed van het recht op het prijspeil in deze sector indirect is, daar de verhoogde investeringskosten pas na enige tijd verdisconteerd worden in de prijs van de eindproducten.

Tenslotte wordt er op gewezen dat de rechten op niet in Frankrijk en Duitsland geproduceerde machines lager zijn dan die op wel geproduceerde machines. M.a.w. de fiscale systematiek heeft moeten plaats maken voor economische systematiek.

Electrotechniek (no. 721)

De situatie is ongeveer gelijk aan die in de machinesector.

Vervoersmiddelen (no. 731 - 735)

De niveau's van de rechten komen iets dichter bij elkaar. Het verschil tussen Benelux en Duitsland is kleiner, terwijl de Franse rechten iets lager zijn dan in de vorige sectoren. Moeilijkheden zijn te verwachten bij de auto's, de fietsen enz. en de vliegtuigen.

Algemene conclusies.

De gemiddelden van de rechten geven reeds aan, dat overeenstemming moeilijk te bereiken zal zijn. Daar de nationale tarieven ongetwijfeld een nog sterkere differentiatie vertonen,

kan verwacht worden, dat de metalensector in de realisatie van een marché-unique van alle sectoren de grootste moeilijkheden zal opleveren. Het komt er in feit op neer, dat vier sterk verschillende tariefniveau's tot elkaar gebracht moeten worden. Zelfs indien men voorstellen doet om hetzij het Benelux tariefniveau te verhogen, hetzij het Italiaanse tariefniveau te verlagen, dan nog blijven er zeer vele problemen over. Wel kan reeds nu worden vastgesteld, dat de Benelux op dit terrein concessies zal moeten doen. Dit zullen niet alleen concessies zijn op het gebied van de tariefhoogte, doch ook op het terrein van de systematiek.

Andere eindproducten.

In tegenstelling met de algemene indruk is het verschil in rechten in deze sector niet van dien aard, dat geen overeenstemming bereikt zou kunnen worden. In de volgende sectoren zijn de rechten met elkaar in overeenstemming:

- 841 kleding (confectie)
- 842 bontkleding
- 851 schoenen, m.u.v. rubber schoenen
- 864 horloges.

Bij een aantal artikelen van ondergeschikt belang is eveneens overeenstemming mogelijk:

- 899-03 paraplu's
- 899-07 plastic artikelen voor tafelgebruik
- 899-12 manden
- 899-16 vulpennen
- 899-18 pijpen.

De belangrijkste conclusie is ongetwijfeld deze, dat de rechten in de kledingsector zeer weinig onderlinge verschillen vertonen.

Conclusies, voorlopige analyse van een toekomstig Schuman-tarief, suggesties omtrent de opbouw daarvan.

Aan de hand van bovenstaande cijfers is het mogelijk geweest de moeilijkheden die zich zullen voordoen bij de opbouw van een gemeenschappelijk tarief te localiseren. Zij blijken vooral voor te komen in de landbouwsector, de halffabrikatensector, de halffabrikaten en eindproducten van metalen en de glas- en keramieksector.

Er is een zeer groot aantal gevallen, waarin men ongetwijfeld een overeenstemming omtrent een toekomstig gemeenschappelijk tarief zal kunnen bereiken. Dit geldt voor:

- de grondstoffen
- de chemische sector
- de textielsector
- en een aantal eindproducten.

Alvorens de hiermee samenhangende problemen te bespreken, dient een opmerking van theoretische aard ter discussie gesteld te worden.

De verhouding tussen de vier tariefniveau's voor landbouwartikelen, grondstoffen, halffabrikaten en eindproducten is steeds gebaseerd op overwegingen van fiscale of economische aard. Het Beneluxtarief kent voor alle sectoren, behalve de chemische, de fiscale systematiek. De tarieven van de andere Schuman landen kennen uiteraard de fiscale systematiek eveneens, doch

daar wordt deze systematiek dikwijls doorbroken op grond van overwegingen van economische aard. Het laatste standpunt is juist, indien men van mening is, dat een tarief allereerst een handelspolitiek instrument is en pas in de tweede plaats een fiscaal instrument is. Een zeer duidelijk voorbeeld hiervan levert de machine-sector. Zelfs het Duitse tarief, waarin de fiscale systematiek een belangrijke rol speelt, is er sprake van een zekere differentiatie in de rechten. In het Benelux-tarief is deze differentiatie niet aanwezig.

Indien de Benelux op dit punt een concessie wil doen en motieven van economische aard laat preavaleren, dan kan men een belangwekkende conclusie trekken omtrent de te volgen procedure van de tariefopbouw. Men beziet dan de posten afzonderlijk en gaat pas naderhand discussieren over de samenhang tussen de rechten op b.v. grondstoffen en halffabrikaten. Wel blijft het noodzakelijk omtrent deze samenhang reeds van tevoren regels vast te stellen, doch bij het preavaleren van economische motieven zal het bezwaar dat deze systematiek doorbroken wordt, niet altijd even groot zijn.

Uit het bovenstaande blijkt, dat het niet noodzakelijk is de opbouw van een gemeenschappelijk tarief te beginnen in de grondstoffensector. Wel verdient dit aanbeveling. Er is echter een andere reden waarom het belangrijk is bij de grondstoffen te beginnen. Indien men de grondstoffenrechten unificeert dan ontstaat automatisch de tendenz om de rechten op halffabrikaten en eindproducten aan een nadere beschouwing te onderwerpen. Daar vele rechten op eindproducten en halffabrikaten grote verschillen vertonen op grond van merkwaardigheden in het grondstoffentarief, vermindert men op deze wijze reeds van tevoren de moeilijkheden op dit terrein.

Men kan nu in zeer grove trekken een programma opstellen, waarin de bouw van het gemeenschappelijk tarief geregeld wordt. Men begint bij de grondstoffensector. Hier zal overeenstemming betrekkelijk snel bereikt worden. Escape-clauses zullen worden toegepast bij die grondstoffen, die door een van de deelnemende landen geproduceerd worden. De grondstoffen voor de chemische industrie en voor de textielindustrie worden in de volgende stadia besproken.

Ongetwijfeld is de textielsector rijp om te aangepakt. Indien men overeenstemming kan bereiken omtrent de nivellering van de Italiaanse rechten op vezels en garens, dan kan deze gehele sector, m.u.v. enkele zeer speciale artikelen, in een gemeenschappelijk tarief ondergebracht worden. Ongetwijfeld is het mogelijk met Italië overeenstemming te bereiken omtrent de rechten op de vezels. Doch zelfs als dit niet mogelijk is, dan nog kan een dergelijk resultaat voor de weefsels en de confectie bereikt worden. Indien men aan deze kant begint, dan vergroot men de kans op een oplossing voor de vezels en garens. Het behoeft geen betoog, dat er bij de instelling van een zo belangrijk tariefgedeelte ongetwijfeld een belangrijke stap is gezet op de weg naar een gemeenschappelijke markt. Het verwijt dat men, in tegenstelling met wat tot nog toe betoogd is, toch per sector gaat werken gaat niet op, omdat men reeds de grondstoffen van alle sectoren heeft aangepakt.

De chemische sector kan van een gemeenschappelijk tarief worden voorzien, indien de Benelux bereid is het niveau van de rechten in die sector te verhogen. Tot nog toe heeft men vele aanvragen van de Nederlandse industrie, om tariefverhoging, moeten afwijzen omdat de betreffende posten in het kader van het GATT geconsolideerd waren. Dit geldt o.a. voor de gehele verfssector. Een nadere analyse van de invoer zal moeten bewijzen, in hoeverre repercussies op het prijspeil hier een rol spelen.

Daar reeds bij andere berekeningen is komen vast te staan dat de invloed op het prijspeil zodanig is, dat de voordelen op lange termijn van een gemeenschappelijke markt tegen deze invloed opwegen, verdient het aanbeveling in dit geval inderdaad over te gaan tot een verhoging van het tarief. Wellicht zal uit de invoercijfers blijken dat de invloed op het prijspeil in de chemische sector geringer is, als de invloed op het prijspeil als geheel.

Indien op deze wijze een zeer groot aantal artikelen van een gemeenschappelijk tarief zijn voorzien, dan kunnen ook een aantal eindproducten, zoals die reeds in de voorafgaande analyse zijn genoemd, in de procedure worden betrokken. Het resultaat is dan, dat men de metalensector overhoudt en een aantal half-fabrikaten. Bewezen is dat daar de meeste toepassingen van de escape-clause zullen plaats vinden. Zelfs indien men de bespreking van de talloze problemen op dit terrein uitstelt, dan heeft men een gemeenschappelijk tarief dat geldt voor meer dan de helft van de invoer. Dit kan niet zonder gevolgen blijven.

Een andere volgorde dan die hierboven aangegeven werd is mogelijk. Men zou reeds in een vroeger stadium de moeilijkheden ter discussie kunnen brengen, daarna de vier aangegeven sectoren kunnen aanvatten en na een synthese met een zo volledig mogelijk tarief kunnen starten. Wellicht verdient het aanbeveling een factor van buiten de economie in deze niet te verwaarlozen: indien er naast de K.S.G. een gemeenschappelijke markt bestaat voor grondstoffen, textielproducten en chemicaliën, dan gaat reeds het bedrijfsleven in andere industriële sectoren met deze toestand rekening houden. Dit kan er ongetwijfeld toe bijdragen dat door het bedrijfsleven zelf deze moeilijkheden ter discussie worden gesteld, zodat het werk van de centrale organisatie reeds in geringe mate is voorbereid.

4 Mei 1953
C. Milot.

(4 Mei)

Totale en onderlinge handel van de zes leden van een
Europese Douane-gemeenschap

-----

jaar 1951	in miljoenen dollars					
	BLEU	Ned.	Dtsl.	Fr.	Italië	totaal 6 landen
BLEU	-	464	145	216	54	879
Nederland	276	-	243	98	28	645
Duitsland	223	307	-	284	159	973
Frankrijk	260	103	192	-	100	655
Italië	39	31	131	136	-	337
Totaal 6 landen	798	905	711	734	341	3.489

Totale importen	2.527	2.517	3.503	4.592	2.167	15.306
-----------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

Totaal andere landen	1.729	1.612	2.792	3.858	1.826	11.817
----------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

2952

in percentages van de totale handel

BLEU	-	3,03	0,95	1,41	0,35	5,74
Nederland	1,80	-	1,59	0,64	0,18	4,21
Duitsland	1,46	2,01	-	1,86	1,04	6,37
Frankrijk	1,70	0,67	1,25	-	0,65	4,27
Italië	0,25	0,20	0,86	0,89	-	2,20
Totaal 6 landen	5,21	5,41	4,65	4,80	2,22	22,79
Totale importen	16,51	16,44	22,89	30,00	14,16	100
Totaal andere landen	11,30	10,53	18,24	25,20	11,94	77,21

in percentages van de intra Schumanhandel

BLEU	-	13,30	4,16	6,19	1,55	25,20
Nederland	7,91	-	6,96	2,81	0,80	18,48
Duitsland	6,39	8,80	-	8,14	4,56	27,89
Frankrijk	7,45	2,95	5,50	-	2,87	18,77
Italië	1,12	0,89	3,75	3,90	-	9,66
Totaal 6 landen	22,87	25,94	20,37	21,04	9,78	100
	48,81					